

Η Αγία Μεγαλομάρτυς Μαρίνα

Από το βιβλίο του Αρχιμ. Φώτιου Κωνσταντινίδη
«Λόγοι για τους Αγίους μας»

Επιμέλεια ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΠΕΤΣΑ

Η Αγία μας εκκλησία γιορτάζει τη μνήμη της Αγίας ενδόξου Μεγαλομάρτυρας Νύμφης του Χριστού Μαρίας στις 17 Ιουλίου. Πολλές είναι οι εκκλησίες που έχουν ανεγερθεί στην Κύπρο μας στο δικό της όνομα και οι ευλαβείς προσκυνητές θα μαζευτούν στους ιερούς τούτους ναούς την ημέρα της γιορτής για να τελέσουν τα θρησκευτικά τους καθήκοντα και αποτίσουν φόρο τιμής στη μάρτυρα του Χριστού.

Προτού όμως προχωρήσουμε στο βίο και την πολιτεία της Μεγαλομάρτυρας να θέσουμε τα χρονικά πλαίσια μέσα στα οποία έζησε. Ήταν ακριβώς ο καιρός των φοβερών διωγμών ενάντια στους Χριστιανούς, 3ος αιώνας μ.Χ. Η ελευθερία ήταν τότε κάτι το άγνωστο στον κόσμο. Επικρατούσα δύναμη ήταν η φοβερή ρωμαϊκή αυτοκρατορία. Ειδωλολάτρες αυτοκράτορες άρχισαν φοβερούς διωγμούς ενάντια στους Χριστιανούς. Η βία επικρατούσε. Οι Χριστιανοί δεν μπορούσαν να εκτελούν ελεύθερα τα θρησκευτικά τους καθήκοντα. Εάν ανακαλύπτοντο πως ήταν Χριστιανοί, συνελαμβάνονταν αμέσως από τους αγροίκους Ρωμαίους στρατιώτες και ερρίπτονταν στα θέατρα για να γίνουν θορά των αγρίων θηρίων. Τους άλειφαν ακόμη με πίσσα ή με λάδι και τους άναθαν τις νύκτες για να φωτίζουν τις σκοτεινές λεωφόρους των πόλεων. Σε μια τέτοια επωχή έζησε και η Μεγαλομάρτυς Μαρίνα.

Πατρίδα της ήταν η Αντιόχεια της Πισιδίας. Ο πατέρας της, που λεγόταν Αιδέσιος ήταν ειδωλολάτρης, από ευγενική οικογένεια, ιερέυς μάλιστα των ειδώλων. Η μητέρα της δυστυχώς για τη Μαρίνα απέθανε μόλις λίγες μέρες ύστερα από τη γέννησή της. Έτσι η Μαρίνα στερήθηκε τη μητρική στοργή και αγάπη. Ο πατέρας της την ανέθεσε σε παραμάνα που ήταν χριστιανή και την εδίδαξε τη χριστιανική πίστη.

Με τον καιρό η Μαρίνα εμεγάλωσε κι έγινε μια τέλεια χριστιανή κόρη. Απεφάσισε τότε φανερά να αφιερώσει τον εαυτό της στο Χριστό. Ο πατέρας της σαν το 'μαθε έγινε θηρίο ανήμερο. Δεν ελογάριασε πως ήταν παιδί του. Έπαυσε πια να λειτουργεί το πατρικό φίλτρο και μπροστά στο πάθος του και το μεγάλο θυμό του την αρνήθηκε και την απεξένωσε από την περιουσία του. Έτσι η Μαρίνα έμεινε και χωρίς πατέρα. Μα τι σημασία είχε για την πιστή αυτή κόρη. Είχε Ουράνιο Πατέρα και μεγάλο προστάτη, που ουδέποτε ξεχνά τα πλάσματά του.

Μια μέρα η Μαρίνα βρισκόταν στο δρόμο, γιατί καί την έστειλε η παραμάνα της να φέρει. Κατά τύχη περνούσε από τον ίδιο δρόμο ο νέος έπαρχος της Ανατολής Ολύβριος που πήγαινε στην Αντιόχεια. Μόλις την είδε ο Ολύβριος θαύμασε το παράστημα της και την ομορφιά της. Αμέσως του πέρασε η πεθυμία να την κάμει δική του και να την πάρει σύζυγό του. Μόλις διασταυρώθηκε το βλέμμα του με εκείνο της Μαρίας, εκείνη κατάλαβε, διάγινωσε τις διαθέσεις του και παρακάλεσε το Θεό να τη βοηθήσει και να την ενισχύσει.

Ο έπαρχος μόλις εγκαταστάθηκε στο μέγαρο του, η πρώτη του διαταγή ήταν να του παρουσιάσουν μπροστά του την Μαρίνα. Έτσι κι έγινε. Παρουσιάστηκε μπροστά στον Ολύβριο. Εκείνος αμέσως έκαμε την πρότασή του: «Μαρίνα είσαι νέα και ωραία κοπέλλα, θέλω να σε κάμω σύζυγο μου, θα σου δώσω πλούτη, αξιώματα τιμές και δόξες». Μα δεν ήταν δυνατό ποτέ η Μαρίνα να καμφθεί από αυτά τα υλικά και πρόσκαιρα. Δεν ήταν δυνατό ο χριστιανικός χαρακτήρας της να δελεασθεί από πλούτη και αξιώματα. Ένα σταθερό όχι ήταν η απάντησή της Μαρίας. Περίεργο πράγμα! Πλούτη, αξιώματα, τιμές, δόξες, και να μη τα δέχεσαι Μαρίνα! Μήπως άραγε είχε

δώσει την καρδιά της σε κανένα άλλο νέο και έτσι επίμονα και σταθερά αρνείται τις δελεαστικές εκείνες προτάσεις; Όχι. Την καρδιά της η Μαρίνα δεν την είχε δώσει, δεν την είχε αφιερώσει σε κανένα νεανία επίγειο. Την ψυχή της η Μαρίνα την είχε δώσει στο Νυμφίο Χριστό. Εκείνο αγάπησε, εκείνος ήταν ο βασιλιάς, ο ηγεμών και κυρίαρχος της καρδιάς της. Η απόφασή της ήταν αμετάκλητη, να αφιερώσει τον εαυτό της στο Χριστό. Τούτο άλλωστε δήλωσε και στον Ολύβριο.

Ο έπαρχος με τη στάση τούτη της Μαρίνας προσβλήθηκε και θίγηκε αφάνταστα. Διάταξε αμέσως να κλείσουν τη Μαρίνα στη φυλακή, αφού προηγουμένως την έδειραν μέχρις αίματος, της έξυσαν τις σάρκες και της άναψαν λαμπάδες για να καεί. Εκεί στη φυλακή η Μαρίνα προσέφυγε στο μεγάλο όπλο που πρέπει να 'χει κάθε χριστιανός, στην προσευχή. Προσεύχεται αδιάκοπα στον Κύριο και ζητούσε τη βοήθειά του. Η χάρις του Θεού κατέβηκε στη φυλακή, η Μαρίνα έγινε καλά. Οι πληγές της γιατρεύτηκαν.

Την επόμενη ο έπαρχος πρόσταξε και πάλι να του παρουσιάσουν τη Μαρίνα. Άρχισε τώρα να την κολακεύει και να της λέγει: «Μαρίνα βλέπεις πως οι Θεοί σε λυπήθηκαν και σε έκαμαν καλά. Κοίταξε και συ τώρα τον εαυτό σου. Ευχαρίστησε τους. Θυσίασε στα είδωλα σου. Έλα μαζί μας. Σκέψου τα νιάτα σου, την ομορφιά σου». Μα η Μαρίνα και πάλι έμεινε σταθερή και ακλόνητη. Μάλιστα προσκάλεσε τον έπαρχο να έλθει και αυτός κοντά στο Χριστό, γιατί η δύναμη εκείνου είναι που την έκαμε καλά και όχι τα ψεύτικα είδωλα και τα αγάλματα.

Τούτο ήταν μια μεγάλη προσβολή για τον έπαρχο Ολύβριο. Δεν το δέχθηκε και διάταξε και πάλι φρικτά βασανιστήρια, και στο τέλος ένα δήμιο να της πάρει το κεφάλι. Η Μαρίνα οδηγήθηκε σαν πρόβατο στη σφαγή, στο μαρτύριο. Ήταν όμως χαρούμενη. Δεν ελπιάτουν καθόλου. Επήγαινε να συναντήσει εκείνο που τόσο πολύ αγάπησε στον κόσμο, σ' αυτό που αφιέρωσε τη ζωή της. Προτού όμως ο δήμιος σηκώσει το δολοφονικό του χέρι και να καταφέρει το τελειωτικό του πλήγμα στην Αγία, εζήτησε

και προσευχήθηκε θερμά. Στη συνέχεια ο δήμιος της πήρε το κεφάλι. Το τίμιο της κεφάλι κυλίστηκε στη γη και άφθονο έτρεξε το αίμα της Αγίας, που έσμιξε με το αίμα των τόσων άλλων μαρτύρων της αιώμου πίστεώς μας και επότισε το ιερό και ευσκιόφυλλο της Εκκλησίας δένδρο κάτω από το οποίο εμείς σήμερα επαναπαυόμαστε.

Μερικοί ευλαβείς χριστιανοί που ήταν παρόντες πήραν το πανάχραντο σώμα της Αγίας και το έθαψαν με αντάξιες τιμές. Άγγελος δε Κυρίου παρέλαβε την άχραντη ψυχή της και την οδήγησε μπροστά στο θρόνο του επουράνιου Θεού, όπου η στρατιά των μαρτύρων και αγίων της υπεραγίας μας πίστης, δοξολογεί ακατάπαυστα το πανάγιο, υπερύμνητο και υπερδεδοξασμένο όνομά του.

Τούτος είναι με λίγα λόγια ο βίος και η πολιτεία της Αγίας ενδόξου μεγαλομάρτυρας Μαρίνας της οποίας τη μνήμη πανηγυρίζει κάθε χρόνο η εκκλησία μας στις 17 Ιουλίου.

Και μεις οι σημερινοί χριστιανοί ας τη μιμηθούμε στα έργα και στις πράξεις όπως και εκείνη εμμήθηκε το Χριστό. Και μίμηση της Αγίας είναι σήμερα η ατόφια προσήλωσή στη χριστιανική ιδεολογία και η αδιάλειπτη εργασία για χάρη της. Καθένας έχει ιερό καθήκο να εργασθεί προς αυτή την κατεύθυνση οποιαδήποτε θέση και αν κατέχει στην κοινωνία.

Υπάρχουν δυστυχώς άνθρωποι ακόμη και σήμερα που βρίσκονται μακριά από το Χριστό και την εκκλησία. Δεν ξεύρουν το Χριστό και δεν γνωρίζουν το καθήκο και την υποχρέωση που οφείλουν σ' Αυτό. Φέρουν απλά, τυπικά το όνομα Χριστιανού. Εμείς οι πιστοί Χριστιανοί έχουμε ιερή υποχρέωση να τους διδάξουμε και να τους φέρουμε κοντά στο Χριστό. Ας αναλάβουμε με ένθερμο ζήλο να σώσουμε όσο το δυνατό περισσότερες ψυχές.

Ιδιαίτερα οι γυναίκες έχουν μεγαλύτερες υποχρεώσεις να καταρτισθούν πρώτα Χριστιανικά και κατόπι μιμούμενες το παράδειγμα της Αγίας Μαρίνας, να εργασθούν χριστιανικά.

Δυστυχώς υπάρχουν σήμερα κόρες που υπακούουν όχι σε χριστιανικά κηρύγματα